Zbirka odločb sodne prakse

SKLEP PREDSEDNIKA SPLOŠNEGA SODIŠČA

z dne 10. septembra 2019 *

„Začasna odredba – Finančne določbe (proračun, finančni okvir, lastna sredstva, boj proti goljufijam) – Izvršba – Predlog za odlog – Dopustnost – Neobstoj nujnosti“

V zadevi T-762/18 R,

Sofia Athanasiadou, stanujoča v Atenah (Grčija),

Konstantinos Soulantikas, stanujoč v Atenah,

ki ju zastopa M. Lappa, odvetnica,

tožeči stranki,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopata A. Katsimerou in A. Kyratsou, agentki,

tožena stranka,

zaradi predloga na podlagi člena 299 PDEU za odlog izvršbe Sklepa Komisije C(2017) 5883 final z dne 22. avgusta 2017, plačilnega naloga z dne 30. oktobra 2018, ki je naveden na dnu kopije izvršilnega naslova, sprejetega na podlagi Sklepa Komisije C(2017) 5883 final z dne 22. avgusta 2017, in vseh drugih povezanih izvršljivih listin,

PREDSEDNIK SPLOŠNEGA SODIŠČA

izdaja naslednji

Sklep [1]

Dejansko stanje, postopek in predlogi strank

[…]

2 Tožeči stranki sta 24. januarja 1994 ustanovili družbo ECOSE za začetno obdobje desetih let. To obdobje se je z zasebnimi listinami, s katerimi se je v letih 2002 in 2007 spremenil statut družbe, podaljšalo do leta 2018.

* Jezik postopka: grščina.

1 Navedene so le točke zadevnega sklepa, za katere Splošno sodišče meni, da je njihova objava koristna.

[…]

4 Družba ECOSE je 28. novembra 2007 z Izvajalsko agencijo za izobraževanje, avdiovizualno področje in kulturo (EACEA) na podlagi pooblastil, ki jih je nanjo prenesla Komisija Evropskih skupnosti, sklenila sporazum o subvenciji št. 2007-3567/001-001 za izvajanje projekta št. 133962-LLP-1-GR-GRUNDTVIG-GMP, naslovljenega „Seniorji v akciji“.

[…]

6 Marca 2012 je bila v družbi ECOSE za Komisijo opravljena finančna revizija za obdobje od 11. novembra 2007 do 31. oktobra 2009. Revizijsko poročilo je vsebovalo priporočilo za izterjavo zneska v višini 59.696,98 EUR, ki ustreza neupravičenim izdatkom. Družba ECOSE je bila z dopisom z dne 1. avgusta 2013 obveščena o ugotovitvah revizije in je imela možnost predložiti svoje pripombe v dveh tednih od prejema navedenega dopisa.

[…]

8 Tožeči stranki sta z zasebno listino z dne 25. oktobra 2013 razpustili družbo ECOSE, ne da bi o tem obvestili agencijo EACEA.

[…]

11 Agencija ECEA je družbi ECOSE 16. aprila, 19. maja in 20. novembra 2014 s priporočeno pošto poslala opomine, ki so bili vrnjeni z oznako „neprevzeto“.

12 Komisija je 22. avgusta 2017 sprejela Sklep C(2017) 5883 final o izterjavi zneska v višini 59.696,98 EUR, povečanega za obresti, od družbe ECOSE (v nadaljevanju: izpodbijani sklep). Iz spisa je razvidno, da ta sklep, poslan na sedež družbe ECOSE, ni bil prejet.

13 Komisija je v skladu z določbami grškega zakonika o civilnem postopku vročila izpodbijani sklep in plačilni nalog prek sodnega izvršitelja. Ta se je 30. oktobra 2018 zglasil na domu tožečih strank s sklepom o izvršbi, vendar pa je R. Soulantikas zavrnil sprejem in podpis navedenih dokumentov. Sodni izvršitelj je nato izpodbijani sklep ob prisotnosti priče vročil s pritrditvijo na vrata prebivališča v skladu z določbami grškega zakonika o civilnem postopku, ki se uporabljajo v primeru zavrnitve sprejema pisanja.

14 Tožeči stranki sta istega dne vložili ugovor pri Monomeles Protodikeio Athinon (višje sodišče v sestavi sodnika posameznika v Atenah, Grčija). Datum obravnave pred tem sodiščem je bil določen za 6. oktober 2020.

15 Tožeči stranki sta med drugim 31. decembra 2018 pri Splošnem sodišču vložili predlog za odlog izvršbe izpodbijanega sklepa.

[…]

Pravo

[…]

Dopustnost predloga za izdajo začasne odredbe

29 Komisija je v svojih stališčih z dne 18. januarja 2019 ugotovila, da predlog za izdajo začasne odredbe ni dopusten, ker ni bila vložena glavna tožba za razglasitev ničnosti izpodbijanega sklepa, kar je v nasprotju s členoma 161 in 156 Poslovnika.

30 V zvezi s tem je treba poudariti, prvič, da je v skladu s členom 299 PDEU v povezavi s členom 256(1) PDEU ter členom 39(1) in členom 53(1) Statuta Sodišča Evropske unije predsednik Splošnega sodišča edini pristojen za odlog izvršbe izpodbijanega sklepa. Zadevna nacionalna sodišča so pristojna samo za nadzor nad pravilnostjo izvršilnih ukrepov.

31 Drugič, kot je navedeno zgoraj v točki 23, v skladu s členom 161(1) Poslovnika predlog za odlog izvršbe akta Komisije, predložen na podlagi člena 299 PDEU, urejajo določbe oddelka 2 navedenega poslovnika, naslovljenega „Odlog izvršitve in druge začasne odredbe“. V tem okviru je treba poudariti, da člen 156 navedenega poslovnika določa različne procesne ureditve glede na pravno podlago, na kateri temelji predlog za izdajo začasne odredbe. Tako je zahteva iz člena 156(1) navedenega poslovnika, ki za dopustnost predloga za odlog izvršitve akta institucije kot pogoj določa predhodno ali sočasno vložitev glavne tožbe zoper ta akt, izrecno omejena na predloge, vložene na podlagi člena 278 PDEU in člena 157 AE. Zato v nasprotju s trditvami Komisije v obravnavani zadevi ta obveznost ne velja nujno.

32 Tretjič, z izpolnitvijo take obveznosti bi se v obravnavani zadevi tožečima strankama odvzela pravica do učinkovitega pravnega sredstva, ki je določena v členu 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in zagotovljena v členu 6 Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane 4. novembra 1950 v Rimu. Da bi se namreč v okoliščinah obravnavane zadeve nacionalnim sodiščem dal čas, potreben za izvajanje njihove pristojnosti v zvezi z nadzorom nad pravilnostjo izvršilnih ukrepov v skladu s členom 299, četrti odstavek, PDEU, mora obstajati možnost, da se vloži predlog pri sodišču Unije, ki je po potrebi edino pristojno, da odredi odlog izvršbe sklepa.

33 Ob tej predpostavki je treba poudariti, da morajo biti posledično razlogi, predloženi v okviru dokazovanja obstoja *fumus boni juris*, v pristojnosti nacionalnega sodišča in da se mora zdeti, da so utemeljeni. Razlogi, ki se nanašajo na zakonitost sklepa, bi bili namreč brezpredmetni, razen če bi bili navedeni v okviru predloga na podlagi člena 278 PDEU skupaj z glavno tožbo, vloženo v skladu s členom 263 PDEU, ker se na podlagi te odločbe utemeljenost odločbe, ki je izvršilni naslov, izpodbija le pred sodiščem, ki odloča o razglasitvi ničnosti (glej sodbo z dne 4. julija 2017, Systema Teknolotzis/Komisija, T-234/15, EU:T:2017:461, točka 90 in navedena sodna praksa).

34 V zvezi s tem in ne da bi se bilo treba na tej stopnji izreči o utemeljenosti, je mogoče poudariti, tako kot je Komisija navedla v svojih stališčih z dne 26. februarja 2019, da se v obravnavani zadevi nekateri razlogi, ki sta jih v podporo izpolnjevanja pogoja v zvezi s *fumus boni juris* navedli tožeči stranki, nanašajo ravno na postopek izvršbe v Grčiji in pravilnost izvršilnih ukrepov in so zato v pristojnosti nacionalnega sodišča.

35 Zato je namen tega predloga nacionalnemu sodišču dejansko omogočiti izvajanje njegovih pristojnosti iz člena 299 PDEU.

36 Iz vsega navedenega izhaja, da je treba ugovor nedopustnosti, ki se nanaša na nevložitev glavne tožbe, zavrniti.

[…]

Stroški

53 V skladu s členom 158(5) in členom 134(1) Poslovnika se tožečima strankama naloži, da plačata svoje stroške in stroške Komisije, ki jih je ta priglasila.

Iz teh razlogov je

PREDSEDNIK SPLOŠNEGA SODIŠČA

sklenil:

1. Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.

2. S. Athanasiadou in K. Soulantikas krijeta svoje stroške in stroške Evropske komisije.

V Luxembourgu, 10. septembra 2019

Sodni tajnik
E. Coulon

Predsednik
M. Jaeger